

УДК 325.477

DOI: <https://doi.org/10.31651/2076-5843-2021-4-41-47>

ЧЕРЕВКО Олександр Володимирович

доктор економічних наук, професор,
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького,
м. Черкаси, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1809-5960>
rector@vu.edu.ua

ГОЛОВЧУК Юлія Олександрівна

кандидат економічних наук, доцент,
Вінницький торговельно-економічний
інститут КНТЕУ,
м. Вінниця, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4516-109X>
y.holovchuk@vtei.edu.ua

ВЛІЗЛО Євген Миронович

кандидат наук з державного управління,
Державна спеціалізована бюджетна установа
Аграрний фонд України,
м. Київ, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-5890-9848>
evlizlo@ukr.net

ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ В РЕГІОНІ

У статті проаналізовано сучасний стан управління інвестиційною діяльністю в регіоні. Досліджено основні напрями підвищення ефективності управління інвестиційними процесами на мікрорівні. Виявлено проблеми сучасних тенденцій розвитку інвестиційних процесів та зроблено пропозиції щодо напрямів оптимізації процесу управління інвестиційною діяльністю в регіоні. Запропоновані шляхи удосконалення механізму державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні з урахуванням функціональної ролі конкретних механізмів в трансформації вимог закономірностей розвитку суспільства в площину практичної його діяльності.

Ключові слова: інвестиції, інвестиційний клімат, інвестиційна діяльність, ефективність управління, інвестиційний процес, регіон, оптимізація.

Постановка проблеми. В умовах ринкової економіки конкурентні переваги країни, регіону, підприємства вирішальною мірою залежать від змістовного наповнення процесів управління інвестиційною діяльністю на всіх рівнях господарювання.

Аналіз вітчизняного і зарубіжного досвіду управління інвестиційним процесом дозволяє зробити висновок про те, що багато аспектів інвестиційної діяльності й оцінки її ефективності досить повно відображені в роботах вітчизняних і зарубіжних учених. Її гносеологічними джерелами є положення економічної теорії, що розглядають взаємозв'язки ресурсних і результативних параметрів економічного розвитку: теорії накопичення, теорії відтворення, теорії економічної динаміки, теорії економічного зростання. Це зумовлює необхідність подальших досліджень у цьому напрямі з врахуванням тих змін, які відбуваються в економіці країни.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання управління інвестиційною діяльністю досліджували розглядаються в роботах багатьох вітчизняних і зарубіжних учених: А. Анісімова [1], В. Беренса [2], Г. Бірманна [3], І. Боярко [4], М. Гамана [5], С. Коваленко [6], В. Ковальова [7], О. Кужеля [8], О. Годоряка [10], Н. Чистякової [11], В. Стойка [9] та ін.

Аналіз опублікованих праць і практика інвестиційної діяльності в регіоні засвідчують недостатню розробленість принципово важливих питань, пов'язаних з процесом управління інвестиційною діяльністю, що і зумовило проведення даного дослідження.

Недостатня теоретична опрацьованість питань процесу управління інвестиційною діяльністю не дозволяє підприємствам ефективно вирішувати низку управлінських завдань. Тому проблеми зростання ефективності управління інвестиційним процесом необхідно розглядати й

вирішувати в тісному взаємозв'язку між макро- і мікрорівнями, що вимагає створення ефективних механізмів управління інвестиційною діяльністю на підприємствах.

Метою статті є визначення шляхів оптимізації процесу управління інвестиційною діяльністю в регіоні.

Викладення основного матеріалу дослідження. Сучасна система управління інвестиційною діяльністю в Україні та її функціонування вимагають моделювання як бізнес-процесів, так і бізнес-систем на основі досвіду практичної роботи з управління інвестиційною діяльністю, його наукового узагальнення, переходу від методу „проб і помилок” до стрункої методології аналізу і проектування процедур управління інвестиційною діяльністю.

Розширення економічної самостійності регіонів підсилює роль місцевих органів державної влади й самоврядування у вирішенні питань, які пов'язані з розвитком інвестиційних процесів, формуванням, перерозподілом і використанням наявних та потенційно можливих інвестиційних ресурсів, створенням сприятливого інвестиційного клімату для залучення вітчизняних і закордонних інвесторів.

Управління інвестиційною діяльністю в регіоні є цілеспрямованим прямим і непрямим впливом регулюючих суб'єктів на інвестиційні процеси з метою підвищення інвестиційної привабливості регіону й активізації інвестиційної діяльності [9, с. 176].

Одним із основних напрямів підвищення ефективності управління інвестиційними процесами на мікрорівні є використання комплексного підходу до інвестування. Комплексне інвестиційне проектування – системно інтегрований процес управління сукупністю інвестиційних проектів, які підпорядковані єдиному стратегічному задуму, орієнтованому на успішну реалізацію інвестиційної програми підприємства. Взаємодія елементних проектів у раціонально складеному комплексному проекті має синергетичний характер.

В умовах обмежених власних фінансових ресурсів комплексне інвестиційне проектування може розглядатися як один з прийнятних підходів до управління інвестиційною діяльністю на підприємстві. Застосування цієї концепції при реалізації інвестиційної програми підприємства може сприяти оптимізації управлінських рішень в інвестиційній сфері, ефективнішому використанню обмежених інвестиційних ресурсів підприємства, зниженню потреби в ресурсах, які залучаються, позитивній динаміці показників фінансово-господарської діяльності [6, с. 176].

Сьогодні ефективність інвестиційної діяльності підприємства значною мірою залежить від організації управління інвестиційною діяльністю в компанії. Ухвалення рішень про інвестиції є найбільш складним і важливим завданням управління, у зв'язку з чим виникає необхідність інтеграції діяльності всіх учасників процесу управління інвестиційною діяльністю компанії, яку можливо реалізувати тільки через єдину структуру управління інвестиціями в межах наявної організаційної структури управління.

Для забезпечення підвищення ефективності управління інвестиційною діяльністю підприємства необхідно сконцентрувати увагу на маркетинговій технології управління інвестиційною діяльністю, яка активізує внутрішні резерви підприємства і сприяє ефективному залученню зовнішніх.

Мобілізацію внутрішніх ресурсів підприємства доцільно проводити за такими напрямками:

- реструктуризація підприємства;
- вдосконалення структури акціонерного капіталу;
- амортизаційна політика;
- реалізація інвестиційних кадрових проектів.

Одним із найважливіших внутрішніх ресурсів підприємства, тісно пов'язаних із реалізацією маркетингу, є реструктуризація, під якою розуміється оптимізація структури підприємства з метою підвищення ефективності й стійкості фінансово-господарської діяльності та інвестиційної привабливості.

Реструктуризація може полягати як в розділенні підприємства на юридично самостійні господарюючи суб'єкти, які пов'язані або не пов'язані між собою, так і в зміні внутрішньої структури підприємства у вигляді організації нових служб, підрозділів або впорядкуванні функцій уже діючих.

Проведені дослідження на підприємствах довели необхідність серйозного корегування наявної амортизаційної політики.

По-перше, амортизаційна політика повинна бути пов'язана із загальною стратегією інвестиційної діяльності. Для цього необхідно з'єднати в єдину систему податкові відрахування від прибутку підприємства, прискорену амортизацію та пільги по інвестиційному кредиту. Тільки в цьому випадку амортизаційні відрахування дійсно стимулюватимуть модернізацію виробництва і сприятимуть підвищенню ефективності інвестиційних вкладень.

По-друге, необхідно чітко визначити об'єкти застосування прискореної амортизації. Доцільно застосовувати прискорену амортизацію тільки на високотехнологічне устаткування.

Підвищення ефективності інвестиційної діяльності на стадії розробки інвестиційного проєкту може бути досягнуте за рахунок скорочення терміну проєктування, закладення в проєкт прогресивних форм його реалізації, широкого застосування (там, де це можливо і доцільно) якісних типових проєктів, які вже виправдали себе на практиці, застосування передових технологій з урахуванням вітчизняних і зарубіжних досягнень, оснащення проєктного відділу компанії системами автоматизованого проєктування, підвищення загального технічного рівня проєктування тощо.

Структурувати й оптимізувати процес управління дозволяє система бюджетування. При цьому основний акцент робиться на тому, що система бюджетування повинна будуватися за проєктним принципом. Із нашої точки зору, управління інвестиційною діяльністю на підприємстві має бути базоване на чіткому регламенті й корпоративному порядку.

Господарська й інвестиційна діяльність на підприємствах різних регіонів України нині здійснюється в умовах дії низки несприятливих чинників. У зв'язку з цим найбільш ефективним способом управління інвестиційною діяльністю є впровадження заходів зі зниження негативної дії ризиків на діяльність підприємств, через впровадження сучасної системи фінансового планування. Якщо зовнішні ризики (такі як політичні, економічні та правового регулювання) можуть піддаватися лише прогнозуванню, то мінімізація внутрішніх ризиків може бути успішною за допомогою системи бюджетного планування діяльності підприємства. При цьому недопущення збитковості основної діяльності підприємства можна розглядати як джерело додаткових доходів [3].

У сучасній системі управління інвестиціями пропонується виділяти два основні компоненти – прогнозування для вироблення рішень і ухвалення рішень. При цьому, якщо прогнозування реалізується на основі спеціальних алгоритмів: методів, методик, регуляторів і процедур на варіантній основі, то ухвалення рішень – це передусім вольовий процес.

Внутрішньофірмове планування і власне управління інвестиційною діяльністю в сучасних умовах, через специфіку української дійсності, зіткнулися з серйозними труднощами через наявний розрив в ієрархії управління, адже обґрунтувати варіанти господарювання, адекватні відповідним прогнозним сценаріям розвитку, неможливо без планування своєчасних рішень.

В управлінні інвестиційною діяльністю підприємства сьогодні все частіше використовується інвестиційний бюджет, який включає доходи і витрати від інвестиційної діяльності, а також потребу в інвестиційних ресурсах за усіма вибраними напрямками й інвестиційними проєктами. При цьому для управління окремим інвестиційним проєктом використовується бюджет інвестиційного проєкту, який поєднує як операційний, так і фінансовий бюджет, і є детально розробленим фінансовим планом інвестиційного проєкту, який охоплює всі сторони його реалізації.

Проходження всіх етапів бюджетування при розробці й ухваленні управлінських рішень забезпечує, по-перше, детальне опрацювання самих інвестиційних проєктів, по-друге, комплексний розгляд інвестиційної діяльності в межах усієї фінансово-господарської діяльності підприємства і аналіз її впливу на фінансовий стан підприємства, по-третє, організацію контролю над подальшою реалізацією кожного окремого проєкту і виконанням інвестиційного бюджету загалом.

Ще одним із методів підвищення ефективності управління інвестиційною діяльністю є використання принципів наскрізного планування при формуванні й реалізації інвестиційних

проектів. Це дозволить підвищити ефективність інвестиційної діяльності й забезпечити системний взаємозв'язок інвестиційної програми зі стратегічною програмою інвестиційної політики, а також прозорий контроль за ступенем досягнення цільових показників [10, с. 75].

В умовах швидкоплинної кон'юнктури ринку, коли стоїть завдання нарощування конкурентних переваг, ефективнішим є дивізійний тип структури управління інвестиційною діяльністю, де здійснюється делегування частини управлінських функцій (ціноутворення, маркетинг, персонал, економіка, бізнес-планування) нижчим структурним ланкам. Це дозволяє підрозділам частково або повністю взяти на себе відповідальність за реалізацію інвестиційної діяльності. В результаті управлінські ресурси верхнього ешелону організації вивільнюються для вирішення стратегічних завдань.

Підвищення ефективності управління інвестиційною діяльністю з урахуванням чинника невизначеності залежить від:

- оптимального поєднання централізації та децентралізації управління інвестиційною діяльністю;
- науковості процесу організації аналітичного забезпечення управління інвестиційною діяльністю;
- вироблення нових цілей і завдань із вдосконалення організації аналітичного забезпечення методичного апарату управління інвестиційною діяльністю;
- безперервного вдосконалення управління інвестиційною діяльністю;
- взаємодії та розумної регламентації;
- постійності аналітичного забезпечення й інформаційної достатності управління інвестиційною діяльністю;
- відповідності характеру роботи потенційним можливостям виконавця;
- безперервності підвищення кваліфікації менеджерів із проблем управління інвестиційною діяльністю.

Для підвищення якості управління інвестиційною діяльністю, наприклад, на машинобудівних підприємствах, доцільно автоматизувати процеси інвестиційної діяльності. Впровадження автоматизації здатне вирішити низку проблем, пов'язаних зі спрощенням системи управління фінансово-господарською діяльністю підприємства загалом, а також із спрощенням процесу управління інвестиційною діяльністю зокрема. Стратегічною метою проекту автоматизації є підвищення ефективності інвестиційної діяльності за рахунок вдосконалення системи управління та впровадження сучасних технологій управління інвестиціями.

Впровадження в практику господарської діяльності підприємств України пропонованих рекомендацій дозволять підвищити їх конкурентноздатність і зайняти гідне місце в світовій економічній системі.

Складно забезпечити економічне зростання без комплексного, результативного втручання органів державної влади в процес інвестиційної діяльності, що зумовлює необхідність перегляду змісту, функцій та методів державного управління соціально-економічним розвитком регіонів. При цьому має змінитися функціональна роль органів регіонального управління, які покликані забезпечувати пропорційний розвиток відповідних територій на основі переосмислення змісту механізмів управління, спрямованих на зростання ефективності суспільного відтворення.

Сучасні тенденції розвитку інвестиційних процесів в Україні дають підстави виявити проблемні питання на регіональному рівні:

- значні міжрегіональні диспропорції розвитку економіки, низький рівень кооперації та економічних взаємозв'язків;
- відсутність планомірної системи державної регіональної політики щодо інвестиційної діяльності регіону та країни загалом;
- низький рівень розвитку соціальної, транспортної, виробничої, ринкової інфраструктури, що погіршує інвестиційну привабливість регіону.

Виявлені проблеми зумовлюють необхідність, з одного боку, вдосконалення правових основ інвестиційної діяльності й контролюючої функції органів державного управління в інвестиційній сфері, а з іншого – запровадження стимулюючих механізмів у межах спеціальних

зон інвестиційної діяльності. Також для підвищення інвестиційної привабливості в окремих регіонах можуть створюватися спеціальні економічні зони й території пріоритетного розвитку з метою впровадження спеціального режиму інвестиційної діяльності. Для таких економічних зон повинен створюватися сприятливий інвестиційний клімат для інвесторів завдяки пільговому податковому, митному й законодавчому режимам тощо [1, с. 410].

Дуже важливо, щоб державна підтримка інвестиційного процесу була спрямована на розвиток високоефективних сегментів та галузей національної економіки. Світовий досвід показує, що швидкий розвиток деяких країн (зокрема, Південно-Східної Азії) пояснюється саме ефективною промисловою політикою. Основною метою такої політики є створення конкурентоспроможних комплексів, які зацікавили б потенційних інвесторів і були зорієнтовані на збут продукції, завоювання й утримання нових ринків [5, с. 214].

На нинішньому етапі становлення економіки регіону достатня інвестиційна активність неможлива без виваженої діяльності державних органів у регулюванні інвестиційного процесу шляхом надання пільг. Не може влаштувати ситуація, коли інвестиційна ситуація погіршується через додаткове фінансове навантаження на підприємця. Тому необхідно проаналізувати питому вагу місцевих податків, зборів та нарахувань у обсягах надходжень до бюджетів міст та районів, внести на розгляд органів місцевого самоврядування пропозиції щодо надання відповідних пільг у випадках реалізації суб'єктами підприємництва перспективних інвестиційних проєктів, нарощування обсягів виробництва, збільшення кількості робочих місць тощо. Враховуючи світовий досвід, було б доцільним запровадити адресну систему надання пільг для реалізації конкретних інвестиційних проєктів, регіональних програм, виробництв тощо. Адресне надання пільг дасть змогу керувати напрямами використання іноземних інвестицій і забезпечить реалізацію інноваційних проєктів в конкретних галузях і регіонах. Перевага адресної системи полягає ще й у тому, що вона уже наперед дає змогу підрахувати економічну ефективність застосування тих чи інших пільг та контролювати їхнє використання протягом усього періоду реалізації проєкту або програми. Адресна система пільг розширює можливості регіонів у здійсненні інвестиційної політики [11, с. 117].

Із розвитком ринкових відносин та посилення чинників ризику управління та оцінка ефективності інвестиційних проєктів значно ускладнилися. Розрахунки обсягів реалізації, доходу, прибутку на перспективу стали більш складними внаслідок лібералізації цін. Нині актуальність і необхідність поглиблення теоретичних та методичних основ управління інвестиційною діяльністю (інвестиційними проєктами), а також достовірні оцінки ефективності проєктів посідають важливе місце в процесі обґрунтування вибору альтернативних варіантів вкладення коштів [2].

Наявні підходи до оцінки ефективності інвестиційних проєктів базуються на дисконтній методиці, усі показники якої розраховуються на основі грошових потоків, приведених до теперішньої вартості шляхом дисконтування. Ця методика реалізується через розрахунок відомих показників: чиста приведена вартість (NPV), внутрішня норма прибутковості (IRR), індекс рентабельності (PI). Проте ці підходи мають принциповий недолік: значна трудомісткість процесу оцінки економічної ефективності інвестиційних проєктів (значна кількість обчислень).

Тому серед низки проблем управління інвестиційною діяльністю на підприємстві слід виокремити недосконалість наявних методик, а також відсутність застосування новітніх методологічних підходів до оцінки ефективності інвестиційних проєктів в умовах розвитку інформаційної економіки в Україні.

Однією з проблем управління інвестиційною діяльністю є те, що сучасний фінансовий та інвестиційний менеджмент налічує істотну кількість традиційних показників і критеріїв для оцінки інвестиційних проєктів (NPV, PP, IRR, PI тощо), яким властиві суттєві недоліки, а саме:

1) неоднозначність у визначенні строків для розрахунку показників (NPV, IRR, PI), внаслідок чого один і той самий проєкт може бути представлений у більш або менш привабливому вигляді;

2) відсутність врахування повного економічного ефекту від реалізації проєкту, особливо в період, який виходить за межі розрахункового;

3) неможливість враховувати вплив низки ринкових, соціальних та екологічних чинників на прибутковість проєктів.

Висновки. Оцінка економічної ефективності інвестиційних проєктів – досить складне завдання, яке потребує комплексного проблемно-орієнтованого підходу до його вирішення. Проблемно-орієнтований підхід до управління інвестиціями вимагає вибір найбільш ефективних інвестиційних проєктів і забезпечення реалізації окремих інвестиційних програм.

Сучасний стан української економіки після багатьох років трансформаційного періоду свідчить про певні реформаційні перетворення й позитивні практичні зрушення. Вони є внаслідок суспільно-економічних змін в державі, а саме: лібералізації торгівлі, реформування власності, поступового розширення приватного сектора в економіці, деякого «поліпшення» інвестиційного клімату. Разом із тим розвитку української економіки значною мірою має сприяти ефективна інвестиційна діяльність усіх суб'єктів господарювання, адже за будь-яких умов вона створює матеріальну базу для розвитку суспільства і сприяє покращенню добробуту населення.

Список використаних джерел

1. Анісімов А. Деякі аспекти регулювання інвестиційної діяльності на регіональному рівні. *Проблеми розвитку внешнеэкономических связей и привлечения иностранных инвестиций: региональный аспект*: сб. науч. трудов. Донецк, 2002. Ч. 2. с. 408–411.
2. Беренс В. Руководство по оценке эффективности инвестиций. Пер. с англ. М.: Интерэксперт: ИНФРА-М, 2005.
3. Бирман Г. Экономический анализ инвестиционных проектов. М.: ЮНИТИ, 2007.
4. Боярко І. М. Оцінка інвестиційної привабливості суб'єктів господарювання. *Актуальні проблеми економіки*. 2008. № 7. с. 90-99.
5. Гаман М. Світовий досвід стимулювання інновацій та можливості його застосування в Україні. *Вісник національної академії державного управління*. 2004. № 1. С. 213-217.
6. Коваленко С.О. Інвестиційний клімат в Україні та напрями його покращення. *Вісник економіки транспорту і промисловості*: зб. наук.-практ. статей. Харків: Вид-воУкрДАЗТ. 2012. № 38. С. 366-369.
7. Ковальов В.В. Методы оценки инвестиционных проектов. М.: Финансы и статистика, 1998.
8. Кужель О. Активізація інвестиційних процесів в Україні як запорука стійкості економічного зростання. *Академічний огляд*. 2001. № 2. С. 20-26.
9. Стойка В.О. Сучасні проблеми управління інвестиціями. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2004. № 4. С. 175-178.
10. Тодоряк О.Г. Особливості розробки інвестиційної політики підприємства в умовах фінансово-економічної кризи. *Актуальні проблеми економіки: наук. економ. журнал*. 2010. № 10 (112). С. 73-77.
11. Чистякова Н.М. Державне регулювання інвестиційного процесу в Україні. *Фінанси України*. 2001, №3. С. 116-120.

References

1. Anisimov A. (2002). Some aspects of investment regulation at the regional level. *Problemy razvytyyya vneshneekonomicheskyykh svyazey y pryvlechenyya ynostrannykh ynvestytsyy: rehyonal'nyy aspekt: sb. nauch. trudov* (Problems of development of foreign economic relations and attraction of foreign investments: regional aspect: Sat. scientific works). Donetsk. Part 2. p. 408–411.
2. Berens V. (2005). A guide to assessing the effectiveness of investments. Moscow: Interexpert: INFRA-M. (in Russ.)
3. Birman G. (2007). Economic analysis of investment projects. M.: UNITI. (in Russ.)
4. Boyarko I.M. (2008). Estimation of investment attractiveness of business entities. *Aktualni problemy ekonomiky* (Current problems of the economy). № 7. s. 90-99.
5. Haman M. (2004). World experience of stimulating innovations and possibilities of its application in Ukraine. *Visnyk natsionalnoyi akademiyi derzhavnoho upravlinnya* (Bulletin of the National Academy of Public Administration). № 1. S. 213-217.
6. Kovalenko S.O. (2012). Investment climate in Ukraine and directions of its improvement. *Visnyk ekonomiky transportu i promyslovosti: zb. nauk.-prakt. Statey* (Bulletin of Transport Economics and Industry: Coll. scientific-practical articles). Kharkiv: UkrDAZT Publishing House. № 38. pp. 366–369.
7. Kovalyov V.V. (1998). Methods for evaluating investment projects. M.: Finance and statistics. (in Russ.)

8. Kuzhel O. (2009). Activation of investment processes in Ukraine as a guarantee of sustainable economic growth. *Akademichnyy ohlyad* (Academic review). № 2. pp. 20-26.
9. Stoyka V.O. (2004). Modern problems of investment management. *Formuvannya rynkovykh vidnosyn v Ukraini* (Formation of market relations in Ukraine). № 4. pp. 175-178.
10. Todoryak O.G. (2010). Features of development of investment policy of the enterprise in the conditions of financial and economic crisis. *Aktualni problemy ekonomiky: nauk. ekonom. zhurnal* (Current problems of economics: science. economy. magazine). № 10 (112). Pp. 73-77.
11. Chistyakova N.M. (2001). State regulation of the investment process in Ukraine. *Finansy Ukrainy* (Finance of Ukraine). №3. Pp. 116-120.

CHEREVKO Olexandr

Dr. Sc. (Economics), Professor,
Bohdan Khmelnytsky National University of
Cherkasy, Ukraine

GOLOVCHUK Julia

PhD (Economics), Associate Professor,
Vinnytsia Institute of Trade and Economics
KNTEU, Vinnytsia, Ukraine

VLIZLO Yevhen

Candidate of Sciences in Public Administration,
State Specialized Budgetary Institution Agrarian
Fund of Ukraine, Kyiv, Ukraine

WAYS TO OPTIMIZE THE PROCESS OF INVESTMENT ACTIVITY IN THE REGION

Introduction. *In a market economy, the competitive advantages of the country, region, enterprise depend crucially on the content of investment management processes at all levels of management. Analysis of domestic and foreign experience in managing the investment process allows us to conclude that many aspects of investment activity and evaluation of its effectiveness are fully reflected in the works of domestic and foreign scientists. Its epistemological sources are the provisions of economic theory, which consider the relationship of resource and performance parameters of economic development: the theory of accumulation, the theory of reproduction, the theory of economic dynamics, the theory of economic growth. This necessitates further research in this direction, taking into account the changes taking place in the country's economy.*

The purpose of the work is to study ways to optimize the process of investment management in the region.

Results. *The article analyzes the state of investment management in the region. The main directions of improving the efficiency of investment process management at the micro level are studied. Problems of modern tendencies of development of investment processes are revealed and offers concerning directions of optimization of process of management of investment activity in the region are made. Ways to improve the mechanism of state management of investment activities at the regional level, taking into account the functional role of specific mechanisms in the transformation of the requirements of the laws of society in the plane of its practical activities.*

Originality. *Insufficient theoretical elaboration of the issues of investment management process does not allow enterprises to effectively solve a number of management tasks. Therefore, the problems of increasing the efficiency of investment process management must be considered and addressed in close cooperation between the macro and micro levels, which requires the creation of effective mechanisms for managing investment activities in enterprises.*

Conclusion. *The current state of the Ukrainian economy after the years of the transformation period testifies to certain reform reforms and positive practical changes. We have these results as a result of socio-economic changes in the country, namely: trade liberalization, property reform, the gradual expansion of the private sector in the economy, some "warming of the investment climate." At the same time, the development of the Ukrainian economy should be greatly facilitated by the effective investment activities of all economic entities, as under any circumstances it creates a material basis for society and contributes to improving the welfare of the population. Thus, the issue of ways to optimize the process of investment management in the region is very important for the development of Ukraine's economy.*

Keywords: *investments, investment climate, investment activity, management efficiency, investment process, region, optimization.*

Одержано редакцією: 20.10.2021
Прийнято до публікації: 21.12.2021